

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

21.4.2009

B6-0249/2009

PROJEKT REZOLUCJI

projekt z wnioskiem o włączenie do porządku dnia debaty nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa

zgodnie z art. 115 Regulaminu

złożyli Angelika Beer, Cem Özdemir

w imieniu grupy politycznej Verts/ALE

w sprawie sytuacji humanitarnej mieszkańców obozu Aszraf

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji humanitarnej mieszkańców obozu Aszraf

Parlament Europejski,

- uwzględniając podpisaną przez Stany Zjednoczone i Irak w listopadzie 2008 r. umowę w sprawie statusu sił zbrojnych, stanowiącą, że oddziały USA zostaną wycofane z irackich miast do dnia 30 czerwca 2009 r., a z całego kraju do końca 2011 r.,
 - uwzględniając konwencję genewską z 1951 r. dotyczącą statusu uchodźców oraz jej protokół dodatkowy z 1967 r.,
 - uwzględniając wyrok Europejskiego Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 grudnia 2008 r., nakazujący skreślenie Organizacji Mudżahedinów Ludowych Iranu ze sporządzonej przez Unię Europejską listy organizacji terrorystycznych,
 - uwzględniając sprawozdanie organizacji Human Rights Watch zatytułowane „Bez wyjścia: Łamanie praw człowieka w obozach MKO” z dnia 5 maja 2005 r.,
 - uwzględniając art. 115 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że rząd Iraku ogłosił niedawno zamiar zamknięcia obozu Aszraf w północnym Iraku, enklawy, w której około 3400 członków irańskiej opozycyjnej grupy PMOI, czyli Mojahedin-e Khalq (określanej również przy użyciu skrótów MEK i MKO), żyje w oparciu o statut swoistej eksterytorialności, który przyznał im w latach 80. Saddam Hussein,
- B. mając na uwadze, że w dzisiejszym Iranie MEK nie odgrywa żadnej roli jako siła opozycyjna, gdyż utracił wiarygodność ze względu na kolaborację z reżimem Saddama Husseina, a także na poparcie udzielone siłom irackim w wojnie irańsko-irackiej oraz tłumieniu powstań kurdyjskich i szyickich,
- C. mając na uwadze, że po inwazji na Irak w 2003 r. wojsko USA rozbroiło grupę i nadało członkom MEK status „osób chronionych” zgodnie z czwartą konwencją genewską o ochronie osób cywilnych podczas wojny,
- D. mając na uwadze, że zgodnie z postanowieniami umowy o statusie sił zbrojnych zawartej przez Irak i USA w 2008 r., która ma na celu zakończenie fazy okupacji ze strony sił koalicyjnych, obóz Aszraf przekazano w dniu 1 stycznia 2009 r. pod kontrolę irackich sił bezpieczeństwa,
- E. mając na uwadze, że rząd Iraku ogłosił niedawno, iż pozostali mieszkańcy obozu Aszraf będą musieli opuścić Irak, a także mając na uwadze poważne obawy co do możliwości ich deportacji do Iranu wbrew ich woli,
- F. mając na uwadze, że MEK oskarża irackie władze o wielokrotne blokowanie dostaw

żywności i wody oraz o uniemożliwianie pomocy medycznej wejścia na teren obozu, a z kolei przywódcy MEK rzekomo odmawiają irackim siłom bezpieczeństwa i przedstawicielom irackiego ministerstwa praw człowieka prawa wstępu na znaczną część obozu,

- G. mając na uwadze, że chociaż MEK nadal znajduje się na listach organizacji terrorystycznych sporządzonych przez USA, Iran, Australię i Kanadę, to Europejski Sąd Pierwszej Instancji w dniu 4 grudnia 2009 r. wydał wyrok, zgodnie z którym MEK powinno się skreślić z listy organizacji terrorystycznych, gdyż Rada Europejska nie przedstawiła wystarczających dowodów, jakoby organizacja ta nadal stanowiła zagrożenie terrorystyczne,
- H. mając na uwadze, że zgodnie z doniesieniami niezależnych obserwatorów, np. dziennikarzy i organizacji praw człowieka, a także zgodnie z licznymi świadectwami byłych członków MEK, z których część wystąpiła przed Delegacją Parlamentu Europejskiego ds. stosunków z Iranem, organizacja MEK przekształciła się z wojującej irańskiej grupy opozycyjnej w sektę, jej członkowie poddawani są praniu mózgu, by oddawali pseudoreligijną cześć jej przywódcom, Masudowi i Marjam Radżawi, są odcięci od świata zewnętrznego i przy użyciu przymusu psychicznego i fizycznego zmuszani do posłuszeństwa organizacji,
- I. mając na uwadze, że organizacja Human Rights Watch przedstawiła szczegółowo – na podstawie bezpośrednich świadectw kilkunastu byłych członków MKO, w tym pięciu, których przekazano irackim siłom bezpieczeństwa i przetrzymywano w więzieniu w Abu Ghraib za rządów Saddama Husseina – jak w obozach wojskowych w Iraku torturowano, bito i całymi latami przetrzymywano w odosobnieniu dysydenckich członków grupy po tym, jak krytycznie wypowiedzieli się oni na temat jej polityki i niedemokratycznych praktyk lub dali do zrozumienia, że mają zamiar opuścić organizację,
- J. mając na uwadze, że setki dysydenckich członków grupy przeniesiono pod ochroną USA do sąsiedniego obozu dla uchodźców, że w ostatnich latach Wysoki Komisarz Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Uchodźców przyznał im status uchodźców i przeniósł w bezpieczne miejsca na terytorium Iraku lub krajów trzecich oraz że obóz ten zamknięto w 2008 r.,
- K. mając na uwadze, że w ostatnich latach Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża zorganizował dobrowolną repatriację ponad 250 byłych członków MEK do Iranu,
 - 1. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie zawarte niedawno między USA a Irakiem w celu przywrócenia pełnego zwierzchnictwa narodu irackiego i wybranego rządu nad terytorium kraju i uważa za rzecz naturalną, że irackie prawo powinno mieć zastosowanie w całym kraju;
 - 2. odnotowuje fakt, że rząd Iraku ogłosił zamiar zamknięcia obozu Aszraf, i w związku z tym wyraża obawę o sytuację humanitarną jego mieszkańców;
 - 3. wzywa władze Iraku do ochrony życia oraz fizycznej i psychicznej nienaruszalności osób przebywających w obozie Aszraf, a także do traktowania ich zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z konwencji genewskiej z 1951 r., zwłaszcza do powstrzymania się od ich

deportacji, wydalenia lub repatriacji z pogwałceniem zasady non-refoulement;

4. wyraża poważne zaniepokojenie doniesieniami o praktykach manipulacji psychicznej i fizycznej oraz o poważnych naruszeniach praw człowieka w sekcji MEK pod przywództwem rodziny Radżawi;
5. wzywa rząd Iraku i przywódców MEK, by umożliwili międzynarodowym organizacjom humanitarnym i organizacjom praw człowieka, irackiemu ministerstwu praw człowieka i mediom pełnego i natychmiastowego dostępu do wszystkich części obozu w celu przeprowadzenia niezależnej oceny sytuacji;
6. podkreśla, że wszystkim mieszkańcom obozu Aszraf należy zezwolić na wypowiedzenie się przed władzami irackimi, Międzynarodowym Komitetem Czerwonego Krzyża i Wysokim Komisarzem ONZ do spraw Uchodźców w neutralnym miejscu poza obozem Aszraf bez obecności władz MEK, by można było stwierdzić, czy chcą one pozostać w organizacji, czy ją opuścić;
7. wzywa rząd Iraku i przywódców MEK, by zezwolili na wyjazd wszystkich osób, które nie chcą zostać w obozie Aszraf, a członkom rodzin osób należących do MKO – spotkać się z nimi w neutralnym miejscu bez obecności władz MEK;
8. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie, by wysłały misję oceniającą do obozu Aszraf i pomogły rządowi Iraku w próbach znalezienia humanitarnego rozwiązania tego wieloletniego problemu, zwłaszcza poprzez zaoferowanie członkom MEK, którzy nie chcą wracać do Iranu, możliwości przeniesienia się do Unii Europejskiej;
9. wzywa rząd Iraku, by przywrócił bezpieczne schronienie jako środek nadzwyczajny dla dysydenckich członków organizacji, którzy nadal uciekają z obozu Aszraf, ale nie mają dokąd się udać od czasu, gdy siły USA zamknęły obóz dla uchodźców Aszraf;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiemu przedstawicielowi ds. WPZiB, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Wysokiemu Komisarzowi ONZ do spraw Uchodźców, Międzynarodowemu Komitetowi Czerwonego Krzyża, Radzie Praw Człowieka ONZ, organizacji MEK oraz rządowi i parlamentowi Iraku.